

Tap Ghi ... Thu Hoa

Tap Ghi lan man của Thu Hoa

Khi Hoàng Hôn Đến

Dường như năm nào cũng vậy, mỗi khi nhận và mở quyển Bản tin THDL ra đọc, điều trước tiên là tôi tìm xem những hình ảnh các cuộc họp mặt vùng, các chuyến viếng thăm hay các hình ảnh Đại hội Thân hữu ĐLVNHN được layout cùng với các bài vở trong Bản tin.

Vì... tôi muốn tìm lại hình bóng của các Anh Chị, các thân hữu mà trước kia đã từng làm việc chung trong một văn phòng, một công trình hay một Nha, một Khối, hoặc trong cùng một building mà mỗi ngày đã từng đi ra đi vào, đã từng gặp gỡ chuyện trò qua công tác hay chỉ một thoáng gặp nhau trên đường vào sở, trong văn phòng, hoặc những giờ ăn trưa... Có còn niềm vui nào hơn khi được nhìn lại từng nét mặt thân quen của 33 năm về trước, có còn hạnh phúc nào hơn khi được sống lại cái thời vàng son của ngành Điện miền Nam trước 75 ...

Nhưng, dường như bên cạnh niềm vui đó lại là một sự băn khoăn trăn trở, ray rứt khôn nguôi... khi thấy những nét mặt thân quen ngày nào, giờ đây đã úa màu thời gian, những mái tóc xanh ngày nào nay đã thành hoa râm hay đã trắng như bông bưởi, những nét mặt tinh anh, thông thái ngày nào, giờ như đã đượm vẻ phong trần, sương gió !!! Tôi cảm thấy có một chút gì đó hơi se lòng ... Vì tôi biết là chúng ta, tất cả chúng ta đã và đang đi vào buổi hoàng hôn của cuộc đời mình!

Người xưa bảo, tuổi đời càng cao thì kinh nghiệm sống càng dày dặn, trí óc càng tinh tường hơn, suy nghĩ tinh thông hơn, nhưng bên cạnh đó, sự yếu kém về sức khỏe, sự nhanh nhẹn của tuổi thanh xuân lại đang đi ngược chiều với tuổi đời của chúng ta, có những việc mình muốn làm nhanh, làm tốt và hoàn hảo như dự định, nhưng lại không thể nào làm cho trọn vẹn được: “*lực bất tòng tâm*” rồi! Tuy thế, các Anh Chị vẫn luôn tỏ ra yêu đời, lạc quan trong tất cả mọi sinh hoạt, nhạy bén trong giao tế, luôn quan tâm đến nhau, thăm hỏi, hướng dẫn giúp đỡ nhau nhiệt tình, không nề hà câu chấp, không phân biệt sang hèn, không so đo tính toán, không suy hơn tính thiệt..., đó là một điểm son đáng quý, đáng trân trọng của Hội THĐLVNHN,

những bóng hoàng hôn của ngành Điện ở Hải ngoại...

Thế rồi dòng đời vẫn trôi, ngày tháng vẫn qua nhanh, và chúng ta không thể nào níu được bước thời gian khi cái bóng hoàng hôn cứ thân nhiên tiến dần, tiến dần. Buồn thì có thể buồn đấy, nhưng nếu chúng ta vui vẻ đón nhận nó như đón nhận một món quà cuối đời mà chúng ta có được; và nếu như mọi người chung quanh chúng ta, bạn bè, con cháu chúng ta đều am hiểu, thông cảm để nhận thức được cái Tuổi Hoàng Hôn là tuổi đẹp nhất trong cuộc đời, thì có còn niềm vui và hạnh phúc nào hơn.

Và, cái ngày mai ấy cũng sẽ không còn là nỗi trăn trở băn khoăn nếu mọi người chung quanh đều biết là khi chúng ta có tỏ ra chậm chạp, ít đối đáp, đó là vì chúng ta đang lắng nghe, đang dùng sự im lặng để suy gẫm sự việc chứ không phải lơ đãng hay đang trí. Bên cạnh đó có đôi khi chúng ta cũng hay quên những sự việc mới xảy ra, nhưng lại rất nhớ về dĩ vãng, vì những dĩ vãng đẹp luôn là dấu ấn đã in sâu trong tâm tưởng mỗi con người chúng ta đó thôi.

Bên cạnh những người bạn đồng hành, bạn cùng thời luôn thông cảm và hiểu biết chúng ta đó, lại còn có những đứa con thân yêu, những hạt ngọc mà chúng ta đã đón nhận với niềm vui sướng tràn đầy từ lúc chúng còn đỏ hỏn cho đến lúc biết đi biết nói và trưởng thành... Nếu tất cả các con các cháu luôn tỏ ra hiểu biết khi thấy chúng ta đã thực sự quá già nua lắm lắm mà không chê trách, không rầy rà, không cần nắn, cự nự và luôn tỏ ra thông cảm, quan tâm đón nhận cái bóng hoàng hôn mà Ông Bà Cha Mẹ mình đang bước tới thì đó chính là cái hạnh phúc, cái niềm vui cuối đời của chúng ta đã may mắn có được đấy thôi.

Và một khi đã thấy được cái chân lý, cái luật xoay vần thế hệ thì có lẽ các con cháu của chúng ta sẽ hiểu rằng đó cũng chính là con đường mà chúng cũng sẽ phải bước qua, kể cả mọi người trong xã hội này, trên thế gian này... tự cổ chí kim, tất cả thấy đều cùng chung một lối đi, không làm sao chạy thoát hay né tránh được, cho dù có là vua chúa, là các nhân tài lỗi lạc, các nhà tỷ tỷ phú hay các bậc hiền nhân quân tử... (Tháng 11 năm 2008)

Hoa Mai Vàng

Trong muôn ngàn loài hoa miền nhiệt đới, có thể nói hoa Mai vàng là một loài hoa được yêu chuộng nhất ở Á châu nói chung và ở Việt nam nói riêng.

Hoa Mai được yêu chuộng không chỉ vì cái tên MAI tiêu biểu cho sự may mắn suốt năm khi hoa xuất hiện ngay vào những ngày đầu năm mới, như một điềm lành cho muôn người, cho mọi nhà, trên khắp mọi miền đất nước, mà hoa Mai còn có màu vàng tươi mát, nhẹ nhàng êm dịu với bốn hoặc năm cánh khi là sáu hay tám cánh, những cánh hoa mảnh mai, yếu điệu, đơm đầy cành mà không hề có hoặc chỉ có vài chiếc lá non mới nhú xen vào.

Cứ nhìn những cây mai, hoa nở đầy cành rực rỡ trong nắng Xuân, trước sân nhà, mới thấy căn nhà trở nên sáng rực, long lanh, quý phái, sang trọng biết chừng nào.

Theo tục lệ tự ngàn xưa, cứ mỗi khi giáp Tết, vào ngày rằm tháng chạp thì nhà nào có mai đều xúm lại tước hết lá mai để kịp ra hoa ngay vào ba ngày Tết. Sau khi tước lá độ mười ngày là những nụ hoa bắt đầu nhú lên khắp cành và phát triển dần dần tùy theo nhiệt độ ngoài trời, nụ mai sẽ lớn nhanh hay chậm một chút. Nhưng có nhanh hay chậm thì sớm muộn gì mai cũng hé nở đúng vào lúc đón Ông Bà ngày Ba Mươi Tết hay vào sáng mùng Một Tết.

Những ngày Tết mà trong nhà có cành Mai vàng hay trong sân có những cây Mai, hoa đơm đầy cành thì ngày Tết quả là thật đẹp, đẹp trong quang cảnh, mà cũng thật tươi đẹp cho gia đình với hy vọng sẽ có một Năm Mới đầy may mắn hạnh phúc, vạn sự như ý.

Tự ngàn xưa Mai cũng đã từng chiếm một vị trí khá quan trọng trong văn chương, thi phú, Mai luôn được các thi nhân ca tụng như một loài hoa quý, sang trọng bậc nhất trong muôn loài :

*Thập tải luân giao cầu cổ kiếm,
Nhất sinh đệ thủ bách hoa mai* (Cao bá Quát)

Cao tiên sinh đã đặt Mai trên một vị trí thật cao để bách như bách các bậc trượng phu có địa vị cao quý.

Bên cạnh đó, Thiền sư Huyền Quang cũng phong cho Mai ngang hàng với các ngự sử :

*Ngự sử mai hai hàng châu rập
Trượng phu từng mây rạng phò quang.*

Dưới triều Nguyễn, Mai cũng đã được trân trọng khắc trên hai chiếc đĩa cổ với câu :

*Nghêu ngao vui thú yên hà
Mai là bạn cũ, hạc là người quen.*

Vào cuối Xuân, tất cả các loài hoa đều đã tàn, nhưng có một đêm kia khi chợt nhìn thấy trên cành còn sót lại một đóa mai, Thiền sư Thích Mãn Giác đã vui mừng thốt lên :

Nói chung, ở Việt nam ta, tự ngàn xưa, Mai đã được ví như là một sự thanh tao trên tất cả các loài hoa, Mai được yêu chuộng như một bảo vật xinh đẹp với đủ cả màu sắc lẫn hình ảnh, ý nghĩa và cả cái tên gọi của nó.

Hiện nhiều quốc gia trên thế giới đã dùng tên gọi các loài hoa để tượng trưng cho xứ sở của họ như Hòa lan là xứ sở của hoa Tulip, Bungari là đất nước của Hoa Hồng, Nhật bản là xứ sở của hoa Anh Đào, thì thiết nghĩ hoa Mai Vàng của chúng ta cũng hội đủ tiêu chuẩn và rất xứng đáng để trở thành biểu trưng cho Việt nam chúng ta vậy. (11.2008)

Đất nước, Con người và Chất xám

Sau hiệp định Genève, Quân đội Pháp và cả khối hành chính, công nghiệp, giáo dục, quản trị và những gì trong guồng máy thống trị của họ cũng gấp gáp rút lui, để lại cho mười mấy triệu người dân của nửa phần đất nước vừa bị chia đôi một sự ngỡ ngàng, chới với khi phải đối đầu với một xã hội gần như kiệt quệ sau chiến tranh, cuộc sống chưa ổn định, chưa hội đủ kinh nghiệm, khả năng để xây dựng và phát triển đất nước.

Tuy nhiên, với sự “thông minh vốn sẵn tự Trời” của Ông Bà Tổ Tiên, của Nguyễn Trãi, Lê Lợi, Trần Hưng Đạo..., của Bà Trưng, Bà Triệu..., cộng với sự cần cù, chịu cực, chịu khó của một dân tộc kiên cường bất khuất khi phải đối đầu với một ngàn năm nô lệ giặc Tàu và một trăm năm đô hộ giặc Tây để dành tự do... thì đương nhiên là toàn thể dân chúng miền Nam, từ vĩ tuyến 17 vào đến mũi Cà mau phải một lòng một dạ đoàn kết đứng lên xây dựng đất nước mà thôi.

Lúc bấy giờ các cấp trung học, đại học được mở rộng để nâng cao trình độ trí thức cho thanh thiếu niên bằng cách mở thêm trường lớp, mời thêm giáo sư về giảng dạy. Các trường chuyên ngành như Y khoa, Dược khoa, Kiến trúc, Luật khoa, Bách khoa, Cao đẳng Kỹ thuật, Điện học... lần lượt tiếp nhận nhiều thanh niên nam nữ sau Tú tài vào học, đồng thời các trường Quốc gia Hành chính, Ngân hàng, Kỹ thuật Cao Thắng, Kỹ thuật Don Bosco..., cũng được chỉnh trang lại với sự tham gia của những giáo sư trong nước đã từng đi du học nước ngoài, hoặc các giáo sư Pháp tình nguyện ở lại đào tạo tay nghề cho học sinh, sinh viên ngay tại trong nước.

Và thế là chỉ vài năm sau, toàn miền Nam Việt nam đã có một đội ngũ thanh niên tuy mới ra trường, nhưng tay nghề cũng đâu thua kém các bậc đàn anh đã được gia đình cho đi du học, hay có học bổng bán hoặc toàn phần để đi học lấy bằng cấp ở nước ngoài. Có thể nói đây là thời kỳ cực thịnh nhất miền Nam Việt nam, một xã hội trẻ trung được phát triển toàn diện và nhanh chóng trở nên hùng mạnh nhất nhì Đông Nam Á, chỉ sau một tích tắc chưa đầy mười năm đào tạo và xây dựng...

Đồng thời lúc này, những ống khói nhà máy trong hay ngoại ô thành phố Sài gòn cũng bắt đầu nhả khói góp thêm sự phồn thịnh cho một đất nước mới hồi sinh... Nhà máy Xi măng Hà tiên, xưởng đóng tàu Caric, gốm sứ Thành Mỹ, mỏ than An hòa

Nông sơn, nhà máy giấy Cogido, nhà máy Sài gòn Thủy cục, nhà máy Nhiệt điện Thủ đức cùng những trạm biến thế đã tiếp tay đem ánh sáng về khắp thành phố Sài gòn Chợ lớn và các tỉnh thành lân cận.

Bên cạnh đó, có một công trình mà người dân miền Nam cứ tưởng như đang nằm mơ khi nhìn thấy hàng ngàn trụ điện cao thể được dựng lên trên một chặng đường dài hàng trăm cây số lên đèo xuống núi suốt quãng đường Đà Lạt – Sài gòn, để dẫn nguồn điện được phát ra từ những cỗ máy khổng lồ chạy bằng sức nước ở tận Đa nhim về nhà máy Biên điện Thủ đức. Đó là công trình thủy điện đầu tiên của đất nước đã ra đời hết sức qui mô và xứng đáng để tiêu biểu cho một miền Nam đầy sức sống, một đội ngũ chuyên viên và công nhân hùng mạnh của Công ty Điện lực Việt nam sẵn sàng tiếp thu đặc nhượng của CEE khi đáo hạn.

Tất cả những thành tựu đó đều phát xuất từ cái “gen” thông minh di truyền của một giống tộc có bốn ngàn năm văn hiến, cộng với đức tính sáng tạo, cần mẫn, siêng năng, một ý chí kiên cường đi đôi với tình yêu nước thương dân được lưu truyền từ đời này sang đời khác, từ thế hệ này qua thế hệ kia, của hầu hết thanh niên nam nữ, một đội ngũ “chất xám” cần và hết sức cần để phát triển công kỹ nghệ, đẩy mạnh tiềm năng kinh tế, đem lại sự phồn vinh cho xã hội, sự giàu đẹp cho đất nước.

Nói chung, muốn xã hội phát triển, kinh tế dồi dào thì phải có con người, và người đó phải dốc lòng, dốc sức tận tâm tận lực xây dựng đất nước. Nhưng muốn dựng xây đất nước một cách có hiệu quả thì không chỉ tận tâm tận lực thôi, mà bên cạnh đó lại còn phải có tay nghề giỏi, biết tìm tòi, sáng tạo, biết nhìn xa trông rộng, biết cân nhắc và định lượng giá trị công việc sao cho hợp tình hợp lý, làm sao cho bớt tốn phí năng lực nhưng vẫn đạt hiệu quả cao, đó chính là bộ não, là chất xám trong từng con người để góp phần làm nên một đất nước phồn vinh giàu mạnh.

Tóm lại, cả ba yếu tố đó phải luôn luôn đi cùng với nhau, hỗ trợ cho nhau hết sức nhịp nhàng, chặt chẽ thì mới hoàn hảo được, bất kể trong tình huống nào, giai đoạn nào, ở xã hội nào, vào thời đại nào; bất kể không gian và thời gian nào, miễn sao phối hợp được ba điểm chính yếu đó thì xem như đã thành công rồi vậy. (Nov.06.2008)

Nguyễn Thu Hoa

Quảng cáo 1 : Một cửa hàng kính thuốc: "Đôi mắt là cửa sổ của tâm hồn. Để bảo vệ cho tâm hồn của bạn, hãy lắp kính vào cửa sổ."

Quảng cáo 2 : Thẩm mỹ viện: "Xin các bạn chớ có tùy tiện mà liếc mắt đưa tình với các cô gái xinh đẹp từ mỹ viện của chúng tôi đi ra. Coi chừng các cô gái ấy chính là bà ngoại của bạn đấy!"

Quảng cáo 3 : Khách du lịch hỏi chủ một nhà trọ trong làng:

- Này ông chủ, không khí ở đây thế nào? Có tốt không vậy?
- Về việc này thì ông khỏi chê. Chúng tôi đã buộc phải đầu độc một cụ già nhất làng để có dịp khai trương nghĩa địa đấy.